2-26004988-12-2c-19012026-1
Dosarul nr. 2c-101/26

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria
Grefier Cuțitaru Laurența

Examinând în ședință publică, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. Regia „Autosalubritate" către APC A0150-0331 *(anterior CCL nr. 142),*, cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,-

CONSTATĂ:

La 16.01.2026 Î.M. Regia „Autosalubritate" a sesizat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu acțiune către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 142 (CCL nr. 142), cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii invocă că, în fapt, între părți a fost încheiat contractul nr. 1802/142 din 07.12.2010 privind transportarea deșeurilor, iar conform clauzelor contractuale, părțile și-au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractuale, totodată fiind instituite unele raporturi juridice obligaționale de prestare a serviciilor de transportare a deșeurilor între Î.M. Regia „Autosalubritate" și CCL nr. 142, conform cărora prima și-a asumat obligația de a presta servicii, iar ultima și-a asumat obligația de a achita sine costul serviciilor prestate.

Susține că Î.M. Regia „Autosalubritate" a constatat că și-a executat cu diligență obligația de a presta serviciile de transportare a deșeurilor, fapt confirmat prin actul de verificare (un cont) pe perioada 01.02.2024 – 31.12.2025, pe când pârâtul nu și-a executat obligația de a achita prețul serviciilor prestate.

Concluzionează că acțiunea formulată este întemeiată, urmând să fie dispusă încasarea de la CCL nr. 142 în beneficiul Î.M. Regia „Autosalubritate" a sumei în lei, cu titlu de datorie contractuală.

În acest sens remarcă că pârâtul a neglijat respectarea obligației privind achitarea lunară pentru serviciile prestate, acumulând o datorie în sumă de 221641,46 lei.

Indică că în vederea executării extrajudiciare a obligațiilor de plată, întreprinderea a exercitat de nenumărate ori acțiuni în vederea aducerii la

cunoștința pârâtului despre necesitatea achitării integrale a datoriilor contractuale. Pârâtul a fost telefonat, precum și informat prin intermediul notificărilor de plată. Toate acțiunile întreprinse n-au determinat pârâtul să-și asume obligația de plată.

Invocă că potrivit art. 514 Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Face trimitere precum că potrivit alin. (1) al art. 572 Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Potrivit Legii nr. 1402 din 24.10.2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, art. 25. (1) Persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator. Potrivit pct. 3.3. din contract, Beneficiarul e dator să achite lunar plata pentru serviciile de transportare a deșeurilor menajere solide.

Subliniază că în urma neachitării datoriilor contractuale, din cauza comportamentului pârâtului de rea-credință ce contravine clauzelor contractuale și nemijlocit prevederilor art. 775 Cod civil, conform pct. 4.3. din contract, beneficiarul va achita penalitate în mărime de 0,1% de la suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Potrivit art. 947 Codul civil, alin. (1), clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Astfel, remarcă că mărimea penalității conform actului de verificare constituie 79837,07 lei, iar în conformitate cu prevederile art. 166 din CPC, alin. (2) lit. e), alăturat se prezintă calculul descifrat al sumei respective, din ce este formată suma solicitată spre încasare și perioada de calcul.

În drept, reieșind din cele expuse și potrivit art. 10, 774–776 și 947 din Codul civil și art. 90, 94, 166–167 din Codul de procedură civilă, solicită încasarea din contul pârâtului a datoriei de bază în mărime de 221641,46 lei, a penalității contractuale în mărime de 79837,07 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 20.01.2026, acțiunea a fost acceptată spre examinare în procedură generală contencioasă. (f.d. 42)

La 25.02.2026, reprezentantul CCL nr. 142 a depus **referință**, prin care a declarat că recunoaște parțial acțiunea. *(f.d. 48-50)*

În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat că, în perioada 01.01.2024–31.12.2025, a achitat reclamantului, prin 17 ordine de plată, suma de 287512,94 lei, iar prin intermediul executorului judecătoresc Tuciacov Eduard suma de 175043,79 lei, dintre care 154692,62 lei au fost achitați reclamantului, iar 20351,17 lei au constituit cheltuieli de executare. Plățile efectuate prin executor au

fost realizate în temeiul Hotărârii judecătorești din 21 mai 2024, dosar nr. 2c-604/2024.

A menționat că, potrivit hotărârii respective, au fost încasate datorii pentru perioada 01.10.2021–31.01.2024, motiv pentru care susține că, începând cu 01.02.2024, nu mai avea datorii față de reclamant, iar soldul urma să fie 0 lei. În cazul invocării unor datorii anterioare acestei date, pârâtul a invocat expirarea termenului de prescripție, în temeiul art. 391 Cod civil.

Totodată, pârâtul a contestat modul de calcul al soldului indicat în Actul nr. 272 pentru perioada 01.02.2024–31.12.2025, în care este reflectat un sold inițial de 601085,26 lei. A susținut că reclamantul nu a dedus din sold plățile efectuate prin executor, ci a inclus suplimentar suma de 76778,19 lei pentru transportarea deșeurilor.

Pârâtul a remarcat și neconcordanțele dintre sumele indicate în cererea de chemare în judecată și cele reflectate în facturile fiscale și notificările expediate anterior. Astfel, în cerere este indicată o datorie de 221 641,46 lei, în timp ce factura fiscală AAX8705299 indică suma de 295 381,67 lei, iar factura AAW9458663 – suma de 278 441,67 lei. Prin Notificarea nr. 07/1688 din 27.10.2025 s-a solicitat achitarea datoriei de 278 441,67 lei și a penalității de 386 645,31 lei, iar prin scrisoarea nr. 07/1197 din 24.11.2025 – a datoriei de 221641,46 lei și a aceleiași penalități. În cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită penalitatea în cuantum de 79837,07 lei.

Referitor la penalitate, pârâtul a invocat că pct. 4.3 din contract prevede că, în caz de neachitare în termen, beneficiarul poate fi „amendat în mărime de 0,1% de la suma achitată pentru fiecare zi întârziată”. Susține că această formulare nu reprezintă o clauză penală clară, întrucât contractul utilizează noțiunea de „amendă”, iar nu de „penalitate”. În acest sens, invocă art. 948 Cod civil și principiul in dubio contra proferentem, considerând că neclaritățile contractuale urmează a fi interpretate în favoarea consumatorului.

De asemenea, pârâtul susține că aplicarea unei rate de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, echivalentă cu 36,5% anual, este excesivă, invocând prevederile art. 874 și 942 Cod civil cu privire la dobânda legală de întârziere. În consecință, solicită respingerea pretenției privind încasarea penalității de 79837,07 lei.

Pârâtul a mai menționat că blocarea conturilor sale de către executorul judecătoresc l-a pus în imposibilitatea de a-și onora concomitent obligațiile față de reclamant, alți prestatori și față de stat. Pentru perioada 01.02.2024–31.12.2025, din cele 23 de luni, a efectuat plăți pentru 17 luni, recunoscând o datorie aferentă celor 6 luni, în cuantum de 101 640 lei, calculată astfel: 6 × 16 940 lei.

Argumentele părților în ședințele de judecată :

Reprezentantul ÎM „Regia Autosalubritate” a susținut integral acțiunea depusă pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul APC A0150-0331 (anterior CCL nr. 142), în ședința de judecată de examinare în fond a cauzei nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal *(f.d.68)*, motiv pentru care, instanța, în baza art.206 Cod de procedură civilă, a finalizat examinarea cauzei în lipsă.

Aici, instanța de judecată reține că, la 28.05.2026, ora 11:00, în cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost înregistrată cererea de amânare a ședinței, nr. 05/1-1.3-11999, semnată de administratorul APC A0150-0331, Sergiu Slobozeanu, însă, dat fiind faptul că la 28.05.2026, ora 11:00, a avut loc ședința de judecată de examinare a cauzei în fond, fixată anterior de comun acord cu participanții la proces, iar cererea respectivă a fost comunicată completului de judecată ulterior examinării, această cerere a fost anexată la dosar fără examinare, după dispozitiv, or în efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură, precum depunerea întârziată a cererii de amînare nu poate duce la neexaminarea cauzei, art. 10 CPC reglementând expres în acest sancțiunile procedurale în procesul civil.

Audiind participanții în ședința de judecată, studiind cererea de chemare în judecată, precum și înscrisurile anexate la dosar, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral, din următoarele considerațiuni.

În corespundere cu prevederile art. 9 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În conformitate cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art. 118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În concordanță cu prevederile art. 121 și art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a

cazului. Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Astfel, din materialele cauzei, se constată că în data de 07.12.2010 între ÎM Regia „Autosalubritate" și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 142 - reorganizată în APC A0150-0331, a fost încheiat contractul nr. 1802/142 privind transportarea deșeurilor. *(f.d. 6-7)*

Conform clauzelor contractuale, părțile și-au asumat obligații reciproce în vederea executării prevederilor contractului, fiind astfel instituite raporturi juridice obligaționale privind prestarea serviciilor de transportare a deșeurilor între Î.M. Regia „Autosalubritate" și CCL nr. 142 reorganizată în APC A0150-0331. În acest sens, prima parte și-a asumat obligația de a presta serviciile, iar cea de-a doua și-a asumat obligația de a achita costul serviciilor prestate.

Potrivit *„Actului de verificare descifrat cu penalitate"* pentru perioada 01.02.2024 – 15.05.2026, pe adresa str. Albișoara 82/3, rezultă că APC A0150-0331 *(anterior CCL nr. 142)* înregistrează o datorie în mărime de 221641,46 lei și penalitate în sumă de 79837,07 lei. *(f.d.10-12)*

La 27.10.2025 ÎM Regia „Autosalubritate" a expediat în adresa APC A0150-0331 *(anterior CCL nr. 142)* o notificare de plată a datoriei contractuale, prin care solicită achitarea datoriei acumulate la acel moment, în termen de 5 zile din ziua recepționării notificării. *(f.d.38)*

Conform articolului 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile.

Articolul 774 alin. (1) din Codul civil, stabilește că în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În corespundere cu articolul 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

Potrivit articolului 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.852 alin (2) Cod civil, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit. Conform art. 1375 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită.

În corespundere cu art. 1376 din Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

În aceeași ordine de idei, art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr. 1402 din 24 octombrie 2002, prevede că persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Astfel, având în vedere că, APC A0150-0331 fără justificare nu își execută obligația de plată, pentru transportarea de deșeuri, în temeiul contractului nr. 1802/142 din 07.12.2010, instanța de judecată consideră întemeiată pretenția creditorului ÎM Regia „Autosalubritate” de a solicita încasarea datoriei restante în mărime de 221641 lei.

Or, pârâta nu şi-a onorat obligaţiunile în modul corespunzător şi cu buna credinţă, iar aceste condiţii sunt imperativ prevăzute la alin.(2), art. 858 Cod Civil, care stabileşte că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

La caz, instanța reține că argumentele invocate de pârâtă în referință nu sunt de natură să răstoarne temeinicia pretențiilor formulate de reclamantă.

Astfel, deși pârâta susține că a efectuat mai multe plăți în contul serviciilor prestate și că, începând cu 01.02.2024, nu ar mai avea datorii față de reclamantă, aceasta nu a prezentat probe suficiente și concludente care să confirme stingerea integrală a obligațiilor de plată pretinse în prezenta cauză. Or, simpla invocare a efectuării unor plăți nu este suficientă pentru a demonstra că acestea au fost imputate exact perioadelor și obligațiilor ce constituie obiectul prezentei acțiuni.

Totodată, pârâta nu a prezentat probe din care să rezulte că nu a beneficiat de serviciile prestate de ÎM Regia „Autosalubritate” în perioada pentru care este solicitată încasarea datoriei și nici nu a contestat în mod probat faptul prestării serviciilor respective. Prin urmare, în lipsa unor probe contrare, instanța reține că raporturile contractuale dintre părți au existat, iar serviciile au fost prestate în condițiile contractului.

În ceea ce privește susținerea pârâtei referitoare la plățile efectuate prin intermediul executorului judecătoresc și la faptul că acestea ar fi stins integral datoriile anterioare datei de 01.02.2024, instanța constată că circumstanțele respective nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra inexistența datoriei solicitate în prezenta cauză. Or, pârâta nu a prezentat un calcul financiar propriu, susținut prin înscrisuri contabile sau alte probe pertinente, din care să rezulte în mod concret perioada, obligația și cuantumul datoriei stinse prin fiecare dintre plățile invocate și, respectiv, soldul real al obligațiilor față de reclamantă.

De asemenea, invocarea unor neconcordanțe între sumele indicate în facturile fiscale, notificările expediate anterior și cererea de chemare în judecată nu conduce, prin ea însăși, la concluzia inexistenței datoriei. Pentru a produce un asemenea efect, pârâta urma să demonstreze, prin probe pertinente și concludente, că diferențele respective rezultă din achitarea obligațiilor sau din includerea unor sume care nu îi sunt imputabile. Or, asemenea probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, instanța constată că pârâta s-a limitat în esență la formularea unor obiecții și la prezentarea propriului mod de calcul al obligațiilor, fără a le susține în măsură suficientă prin probe pertinente și concludente. Or, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, iar conform art. 121 din același cod, instanța reține spre examinare numai probele pertinente și concludente care confirmă circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În aceste condiții, instanța apreciază că argumentele invocate de pârâtă în referință, în măsura în care nu sunt susținute prin probe suficiente și nu răstoarnă înscrisurile prezentate de reclamantă, nu pot constitui temei pentru respingerea pretențiilor formulate în acțiune.

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea penalității, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 947, alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Conform pct. 4.3 din contract, părțile au prevăzut că *„în caz de neachitare în termen, beneficiarul poate fi amendat în mărime de 0,1% de la suma neachitată pentru fiecare zi întârziată”*.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta pretinde încasarea de la APC A0150-0331 a unei penalități în mărime de 79837,07 lei pentru perioada 01.02.2024-31.12.2025, prezentând în acest sens actul de descifrare cu penalitate *(f.d. 9-12),* actul de verificare *(f.d.13-14)*.

În acest context, instanța nu va reține argumentele pârâtei potrivit cărora utilizarea în pct. 4.3 din contract a termenului „amendă”, în locul celui de „penalitate”, ar exclude aplicarea clauzei. Or, calificarea juridică a unei clauze contractuale se realizează în funcție de conținutul și efectele acesteia, iar nu exclusiv în funcție de denumirea utilizată de părți.

Mai mult, din conținutul pct. 4.3 rezultă în mod neechivoc că, pentru neachitarea la termen a obligației bănești, debitorul datorează creditorului o sumă calculată procentual pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce corespunde, prin natura și funcția sa, unei clauze penale în sensul art. 947 din Codul civil. Prin urmare, împrejurarea că părțile au utilizat termenul „amendă” nu înlătură caracterul penal al clauzei și nici obligația pârâtei de a o executa.

Totodată, instanța de judecată subliniază că pârâta nu a prezentat probe din care să rezulte că această clauză ar fi fost nulă, modificată sau exclusă din contract și nici că nu și-ar fi exprimat consimțământul asupra acesteia.

Prin urmare, având în vedere neexecutarea în termen a obligațiilor de plată și existența unei clauze contractuale exprese privind consecințele întârzierii, instanța constată temeinicia pretenției reclamantei privind încasarea penalității calculate pentru perioada indicată și va admite pretenția cu privire la încasarea penalității și va încasa din contul APC A0150-0331 în beneficiul ÎM Regia „Autosalubritate” suma de 79837,07 lei cu titlu de penalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 82 CPC, ***cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru*** și cheltuielile de judecare a cauzei.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că ***instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească***, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză ***cheltuielile de judecată***. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Se constată că la materialele cauzei este anexată dovada de plată a taxei de stat în cuantum de 9994,36 lei *(f.d.2)*, și a taxei de timbru în cuantum de 200 lei *(f.d.3)*.

Astfel, prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, reieșind din faptul că acțiunea urmează a fi admisă integral, reclamanta a confirmat suportarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și taxa de timbru, instanța de judecată conchide necesar de a încasa din contul APC A0150-0331 în beneficiul de Î.M. Regia „Autosalubritate” cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de **9994,36 lei** și taxa de timbru în mărime de **200 lei.**

Subsecvent, instanța învederează că, prin încheierea din 28.09.2026, emisă din oficiu, instanța de judecată a dispus corectarea erorii materiale, admise în

conținutul dispozitivului hotărârii din 28.05.2026, prin rectificarea sintagmei ce ține de denumirea pârâtei, astfel încât în loc de „Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 142 (CCL nr. 142)” s-a indicat „APC A0150-0331”, astfel, în hotărârea integrală denumirea pârâtului este indicată conform datelor actualizate.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. Regia „Autosalubritate” către APC A0150-0331 (anterior CCL nr. 142), cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul APC A0150-0331, IDNO 1003600067517 în beneficiul de Î.M. Regia „Autosalubritate” IDNO 1004600028447 în temeiul contractului nr. 1802/142 din 07.12.2010 datoria în suma de **221641 (două sute douăzeci și una mii șase sute patruzeci și unu) lei 46 bani, 79837 (șaptezeci nouă mii opt sute treizeci și șapte) lei 07 bani** cu titlu de penalitate, **9994 (nouă mii nouă sute nouăzeci patru) lei 36 bani** cu titlu de taxa de stat și **200 (două sute) lei** cu titlu de taxa de timbru.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**

Copia corespunde originalului
Judecător *Muruianu Maria*